17/03/2019

Γιατί οι πασχαλιές θεωρούνται ευλογημένες από την Παναγία;

/ Γνώμες

Όταν γεννήθηκε ο Χριστός στη φάτνη της Βηθλεέμ, ο Ηρώδης, ο βασιλιάς της Ιουδαίας με τη σκληρή καρδιά, έδωσε διαταγή να σκοτώσουν όλα τα αγοράκια, όσα είχαν ηλικία από μιας ημέρας έως δύο χρονών.

Ο Θεός όμως ειδοποίησε τη νύχτα μ' έναν άγγελο τον Ιωσήφ να φύγουν αμέσως για την Αίγυπτο για να σωθεί ο Χριστός. Ανέβηκε σ' ένα γαϊδουράκι η Μαρία, κρατώντας το θείο βρέφος στην αγκαλιά της και ξεκίνησαν μέσα στη νύχτα για την Αίγυπτο. Ξημέρωσε η άλλη μέρα και βρέθηκαν να προχωρούν σε μια μεγάλη έρημο. Κι όταν ο ήλιος ανέβηκε ψηλά στον ουρανό, άρχισε να κάνει φοβερή ζέστη.

-Τι κρίμα! είπε σε μια στιγμή αναστενάζοντας η Μαρία. Δεν υπάρχει ούτε ένα δεντράκι σε αυτή την έρημο για να σταθούμε και να δροσιστούμε λιγάκι στον ίσκιο του!

Ξαφνικά, φύτρωσε μπροστά τους ένα δεντράκι με πολλά και πυκνά φύλλα, ήταν μία πασχαλιά. Η Άγια Οικογένεια σταμάτησε την πορεία της και για αρκετές ώρες ξεκουράστηκε στο δροσερό του ίσκιο.

Το δέντρο τότε, άρχισε σιγά-σιγά να ρίχνει όλα του τα φύλλα και να σκεπάζει απαλά τη Παναγία για να τη ζεστάνει. Όταν η Παναγία ξύπνησε, πρόσεξε τα γυμνά κλαδιά του δέντρου και προς στιγμήν απόρησε. Μα σαν είδε όλα εκείνα τα φύλλα

που τη σκέπαζαν και τη ζέσταναν, ευλόγησε το δέντρο λέγοντας : «Να είσαι πάντα ευλογημένο και μοσχοβολημένο».

Ο λαός λέει, επίσης, ότι όταν σταύρωσαν το Χριστό, η Παναγία ήταν πολύ στεναχωρημένη, ταλαιπωρημένη και τσακισμένη από τον πόνο και το κλάμα. Περπάτησε λίγο και κάθισε να ξεκουραστεί κάτω από ένα δέντρο που ήταν γεμάτο φύλλα αλλά όχι άνθη. Ήταν μία πασχαλιά, το ίδιο ακριβώς δένδρο που είχε φυτρώσει στην έρημο, το οποίο, όμως, δεν άνθιζε ποτέ. Κουρασμένη καθώς ήταν, αποκοιμήθηκε.